WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 44 31 OKT. 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

LAATST belde oma mij op. „Dag, Donald," zei ze. „Ik heb je raad nodig." — „Zo," zei ik. „Wat is er dan aan de hand?" — „Ach, Donald, ik maak me zorgen over Gijs Gans. Die jongen doet niets dan luieren en eten. En iedere dag vraagt hij mij of ik nog niet eens weer zo'n lekkere taart of zo'n heerlijke koek wil bakken! Wat moet ik daar aan doen?"

„Ik weet maar één middel om Gijs van zijn snoeplust af te helpen," zei ik. „U moet zoveel lekkers voor hem klaar maken, zoveel taarten bakken en puddingen koken en weet ik wat al niet meer, dat hij zich er ziek aan eet en nooit meer een taart aankijkt. Het lijkt me de enige manier om hem van zijn gulzigheid af te helpen."

„Goed dan," zuchtte oma. „Ik zal doen wat je zegt."

„Weet u wat?" zei ik. „Ik kom kijken hoe het afloopt."

Toen ik bij oma kwam, zat Gijs al achter een grote stapel appelpannekoeken met bessensapsaus, en naast hem op de tafel stonden een pruimentaart en een rozijnenpudding.

„Ha, oom Donald!" zei Gijs. „Kijk eens wat een lekkers hier staat? Oma heeft gezegd dat ik net zoveel mag eten als ik wil!"

„Wat aardig van oma!" zei ik, en ik ging in een hoekje zitten kijken hoe het zou aflopen.

Vier appeltaarten, twee rozijnenpuddingen, achttien pannekoeken en een pruimentaart later, stond Gijs met een diepe zucht van tafel op. „Hèhé," zei hij, een beetje zwakjes, „dat was lekker."

Oma en ik keken elkaar aan.

„Wat zullen we vanavond eten, Gijs?" vroag oma.

„Nou, eens kijken," zei Gijs. „Laten we zeggen — als u nou eens twee pruimentaarten maakte in plaats van een, en ook wat meer pannekoeken, dan wil ik wel hetzelfde eten als nu!" Jullie zien het: Gijs is en blijft onverbeterlijk!

Oom Donald

* * *

ONS ZIEKENLIJSTJE

Rudi van Maanen is 13 jaar en moet nog een tijd blijven liggen. Hij spaart postzegels, speldjes en suikerzakjes. Zijn adres is: Bisschopsweg 232, Amersfoort.

Jan Schakel is 9 jaar en moet nog een poos in het sanatorium blijven. Hij spaart speldjes, maar ook een gezellige kaart is van harte welkom. Zijn adres is: Emma-Paviljoen, San. Zonnegloren, Soest.

Bennie Kremer is 7 jaar en ligt al een tijdje in het ziekenhuis. Hij spaart speldjes en postzegels. Zijn adres is: Kinderpaviljoen, Huize Hemmen, Haren (Gron.).

Henny Ralkman is 6 jaar en moet nog een hele tijd liggen. Ze vindt vooral kaarten van dieren erg mooi. Haar adres is: Westerbeekstr. 23A, Rotterdam-25.

Trijntje Vos is 10 jaar en moet nog een poos in het ziekenhuis blijven. Sturen jullie haar eens een mooie kaart? Haar adres is: Cornelia-Stichting, Beetsterzwaag.

Onze wekelijkse prijsvraag nr. 44

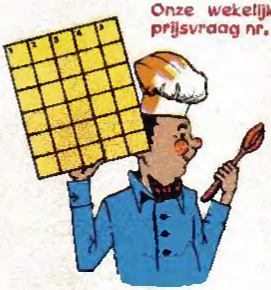

Je zou denken dat de kok iets lekkers voor ons heeft, maar vergis je niet hoor. De leukerd heeft in plaats van een smulgebak een puzzel gemaakt, die toch wel wat met de kok of liever een bankethakker te maken heeft. Die woorden die van 1 tot en met 5 moeten worden ingevuld, hebben de volgende omschrijving. Van boven naar beneden invullen.

1. niet op tijd.
2. kunstenaar.
3. oplettend.
4. stromend water in landschap.
5. droevig.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, lees je in de bovenste rij hokjes iets wat bij de bankethakker thuishoort; schrijf dit woord op een briefkaart en stuur die vóór 5 november aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam. Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing nr. 44". Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

INGRID VAN KEMPEN, ZEIST. Ik verheug me erg op die tekening, Ingrid. Fijn is dat, hè, als je zelf van die leuke dingen kunt maken!

BERTIE VERHOEVEN, RADHOEVEDORP. Dat was een leuke foto die je me stuurde, Bertie! Ik kan me best voorstellen dat je zo van pannekoeken houdt, want ik ben er zelf ook dol op!

TONY VAN GEMERT, WEERT. Wat een fleurige brief heb jij me geschreven, Tony! Ja, ik houd ook erg veel van dieren, net als jij. Dag, Tony.

HANS LANDSHEER, HILVERSUM. Is het echt zo erg om weer naar school te gaan, Hans? Ik weet niet of Wolfje weleens zin in spijbelen heeft, ik heb het hem nooit zo gevraagd. Maar ik denk het niet. Hij vind het erg fijn op school.

Schrijven jullie maar zo vaak als je wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet duidelijk je naam en adres te vermelden, en in de linkerbovenhoek van de enveloppe: OOM DONALDS BRIEVENBUS.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 37 zijn:

1e prijs: horloge: **Trees de Jong, Lange Willemsteeg 9, Gauda.**

2e prijs: bouwdoos: Pim Vink, Slotlaan 4, **Utrecht.**

3e prijs: badmintonspel: Anneke Schoo, **Assen**; Gerrit ter Maat, **Eibergen**; Marjan Reus, **R'dam-16**; Johnny Elands, **Opheusden**; Jansje Wassink, **Doetinchem**; Rudy Pepermans, **Kortenberg, Belg.**; Martha de Clerk, **Amsterdam**; Bouwe Kooij, **Ossenzijl, O.**; Henny v. 't Hoenderdaal, **Zeist**; Riat Breuker, **Dronrijp.**

Bal: Yvonne Duffels, **Amersfoort**; Wim Spenkelink, **Rijssen, O.**; Wilieke Enghers, **Eindhoven**; Piet Deuze, **Veendam**; Jacqueline Lopes Cardoso, **Huizen**; Frank v. d. Berg, **Groningen**; Ada Jansen, **Elburg**; Hans v. Berlo, **Veghel**; Diana Broers, **Fontainebleau, Fr.**; Tom Verwaart, **Schoonhoven**; Jacqueline Brands, **Rossum, Gld.**; Johan Fokke, **Vriezenveen**; Lydia v. Vendeloo, **Den Haag**; Wim Bos, **Alphen a.d. Rijn**; Liesje Arts, **Ottersum, L.**; Theo Kok, **Spakenburg**; Annemary v. d. Have, **Breskens**; Leo Vis, **Naaldwijk**; Griets de Vries, **Roden, Dr.**; Johan Onderwater, **Katwijk a. d. Rijn.**

De oplossing van prijsvraag nr. 42 luidt: **BETER LAAT DAN NOOIT.**

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

WALT DISNEY
Willie Wortel
UITVINDINGEN! Mooie nieuwe uitvindingen! Koop ze nu voordelig! Spotkoopjes! UITVINDINGEN!
Hoe gaat het met de zaken, Willie?
UITVERKOOP! ALLES MOET WEG
KOOP-JES

Niet zo best, Donald! Niemand schijnt mijn uitvindingen nog te willen hebben!
Weet je hoe dat komt?

Jij maakt de dingen te goed, zaals deze luchtfiets! Hij loopt nu al zes maanden op één druppel benzine!

Je hebt de mensen in deze stad verwend! Ze hebben alles al! Ze hebben je hier niet meer nodig!
UITVERKOOP!

Hij heeft gelijk, Lampje! Ik heb zo hard gewerkt dat ik nu werkeloos ben! Ik maet zorgen dat ik mijn werklust ergens anders kan botvieren!
Zzt! Zzt!
TVERKOOP!

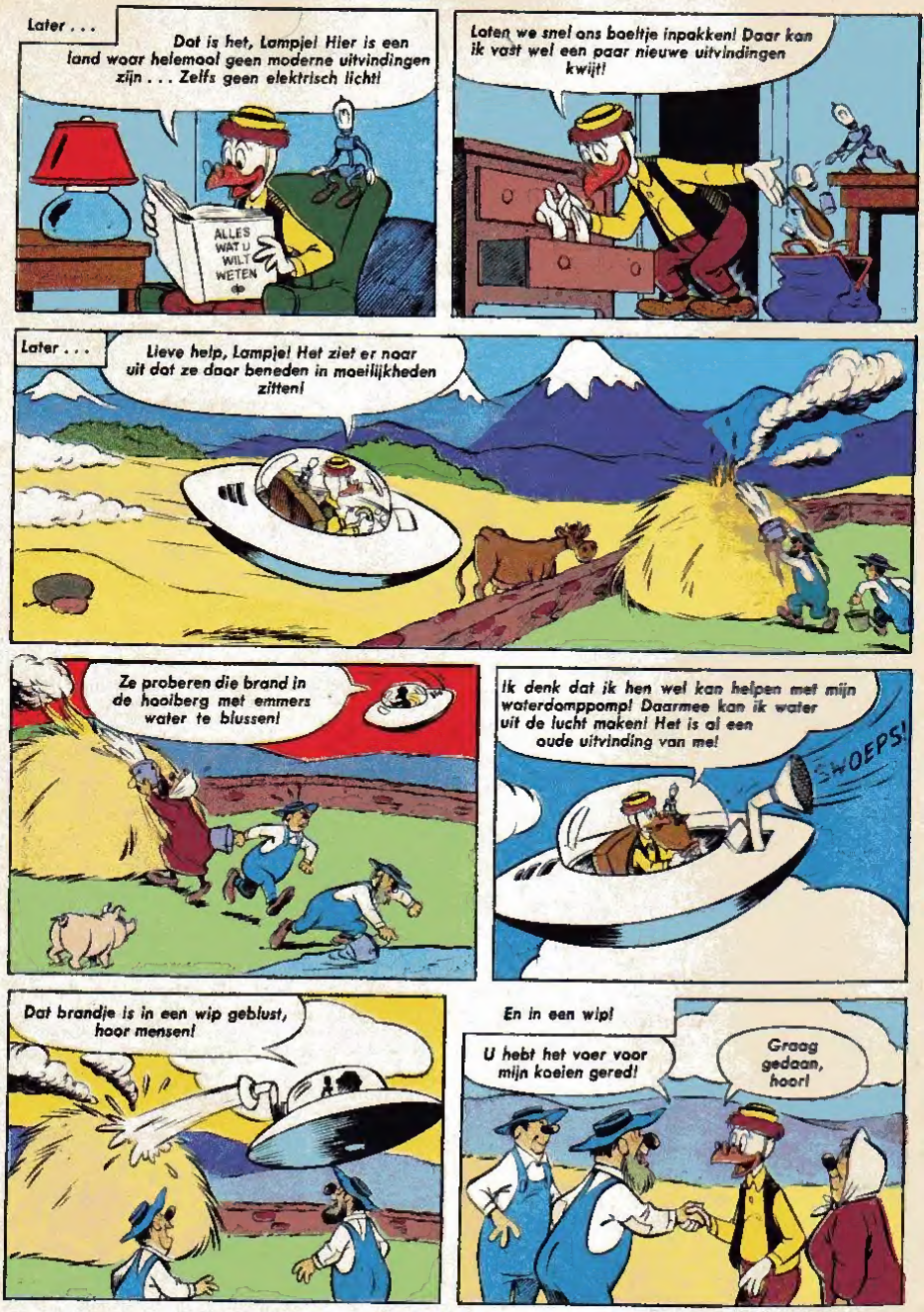
Later . . .
Dat is het, Lampje! Hier is een land waar helemaal geen moderne uitvindingen zijn . . . Zelfs geen elektrisch licht!
ALLES WAT U WILT WETEN
Laten we snel ons boeltje inpakken! Daar kan ik vast wel een paar nieuwe uitvindingen kwijt!
Later . . .
Lieve help, Lampje! Het ziet er naar uit dat ze daar beneden in moeilijkheden zitten!
Ze proberen die brand in de hooiberg met emmers water te blussen!
Ik denk dat ik hen wel kan helpen met mijn waterdomppomp! Daarmee kan ik water uit de lucht maken! Het is al een oude uitvinding van me!
SWOEPS!
Dat brandje is in een wip geblust, hoor mensen!
En in een wip!
U hebt het voer voor mijn koeien gered!
Graag gedaan, hoor!

Mag ik mezelf even voorstellen? Willie Wortel — uitvinder van allerlei vreemdsoortige machines, die het werk voor u doen en u het leven gemakkelijker maken!
U bedoelt een machine die misschien wel haut kan hakken?
Natuurlijk, alles! Noemt u maar iets op en ik maak er een machine voor!
Een machine om kleren te wassen?
Of om de akker te ploegen?
Of misschien zelfs wel om water uit de put te halen?
Natuurlijk! Alles wat je maar wilt! Ik kom za terug! Werk intussen maar niet te hard!
Het begin is al goed, Lampje! Ik heb het gevoel dat ze me hier werkelijk nodig hebben! Laten we de gereedschappen uitladen! Aan de slag!
Even later!
Neem me niet kwalijk, meneer! Maar u kunt vast wel een brandhout-hakker gebruiken!
Zeker! Pak maar een bijl!
Oh neel Deze machine hakt niet alleen brandhout . . . Hij hakt ook dode bamen om en knapt het hele karweitje op!
Laat eens zien!
Kijk! Ik richt de machine gewoon op die dode boom en haal de hendel over!
ZZT!

Ziet u? Hij gaat vanzelf op die boom af! En zie wat er verder gebeurt!
ZZT! ZZT!

Met een snelle beweging van zijn superscherpe zaag is de hele baam geveld!
ZZWWOP!

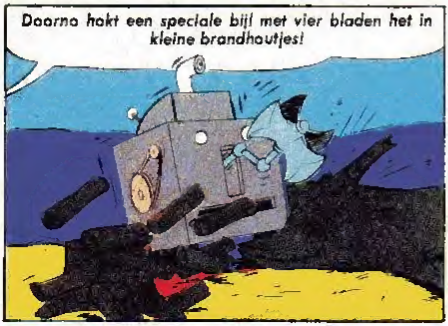
Daarna hakt een speciale bijl met vier bladen het in kleine brandhoutjes!

Dat is geweldig! Mag ik het ook eens proberen?
Natuurlijk! Hij doet al het werk alleen!

Laat eens zien! U zei dat je alleen maar aan dit ding hoefde te trekken, en dan vindt hij zelf brandhout!
Ja, maar wacht even . .

U moet hem zelf richten, anders zoekt hij zelf brandhaut am in stukken te hakken!
ZZT! ZZT! ZZT!

Slik! Zoals het hek van uw varkenskot!
HAK! HAK!

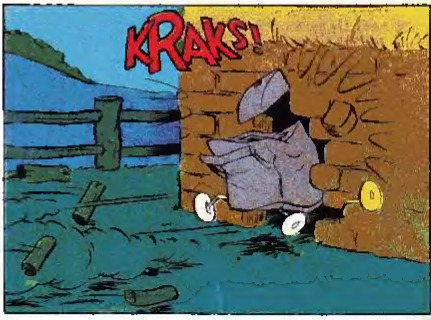
KRAKS!

Nou, ha ha! Het is maar goed dat uw schuur van steen is gemaakt, want anders zou die ook in mootjes zijn gehakt! Ha ha!
Lieve help! Die mensen hier schijnen helemaal geen gevoel voor humor te hebben!
Later . . .
Nou, deze klerenwasmachine staat vast geweldig in! Ik heb hem een paar keer getest zodat er niets fout kan gaan!
Gaeiendag, mevrouw! Zou u niet graag een machine willen hebben die kleren wast? Geen gebaen en geplaeter meer!
Jawel, maar hoe werkt hij?
U haeft alleen maar op deze knap te drukken en uw kleren erin te stoppen!
PRRR!
Ik heb nu geen kleren te wassen . . .
. . . Maar ik heb een hele berg vaatwerk!
!
Wacht . . . Nee!
Als hij zijn werk goed doet, zal ik morgen kleren wassen!
Ik geloof dat ik maar beter weg kan gaan!
Aii! Dat ding is behekst!

Oh, meneer! U zei dat u een machine voor mij zou maken waarmee ik water uit de put kan halen!
Heb ik dat gezegd?
Oh ja! Ik herinner het me weer! Ik zal hem maken, hoor! Wacht maar even, ik ben zo terug!
En al weer!
Hier, kereltje, ik heb een pomp uitgevonden om je het werk wat gemakkelijker te maken!
Een pomp?
Ja! Je hoeft alleen maar die slang in de put te gooien, aan deze knop te draaien en de emmer loopt vol!
Papa! Kijk eens wat die aardige man heeft gemaakt om water mee te halen!
Wat dan?
Kijk, je draait hieraan en dan komt er water uit!
?
Niet zo ver draaien!
PLENS!
Donald had gelijk toen hij zei dat ik de dingen soms TE GOED maak!

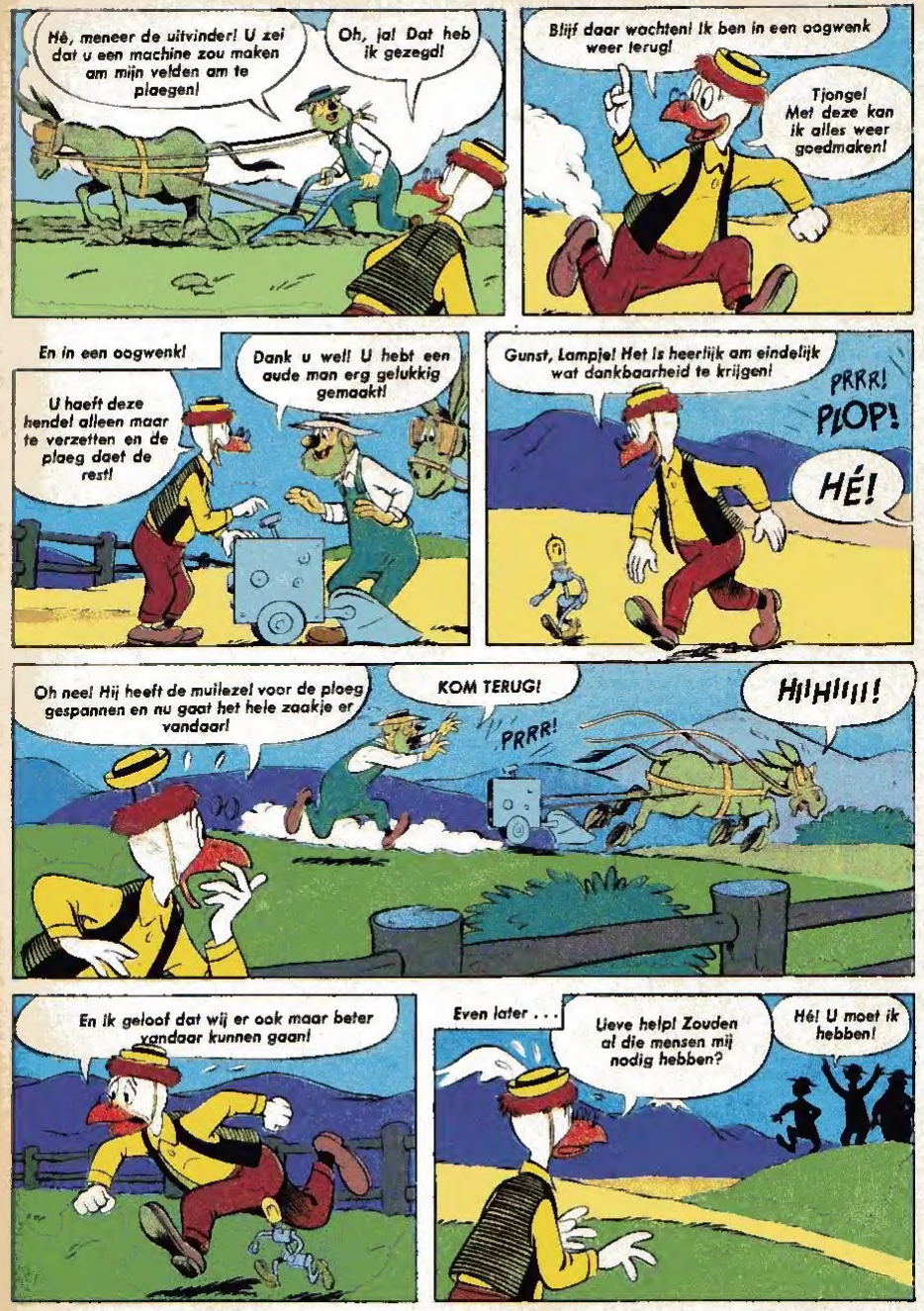
Hé, meneer de uitvinder! U zei dat u een machine zou maken am mijn velden am te ploegen!
Oh, ja! Dat heb ik gezegd!
Blijf daar wachten! Ik ben in een oogwenk weer terug!
Tjonge! Met deze kan ik alles weer goedmaken!
En in een oogwenk!
U haeft deze hendel alleen maar te verzetten en de ploeg daet de rest!
Dank u wel! U hebt een aude man erg gelukkig gemaakt!
Gunst, Lampje! Het is heerlijk am eindelijk wat dankbaarheid te krijgen!
PRRR!
PLOP!
HÉ!
Oh nee! Hij heeft de muilezel voor de ploeg gespannen en nu gaat het hele zaakje er vandaar!
KOM TERUG!
PRRR!
HIHIIII!
En ik geloof dat wij er ook maar beter vandaar kunnen gaan!
Even later . . .
Lieve help! Zouden al die mensen mij nodig hebben?
Hé! U moet ik hebben!

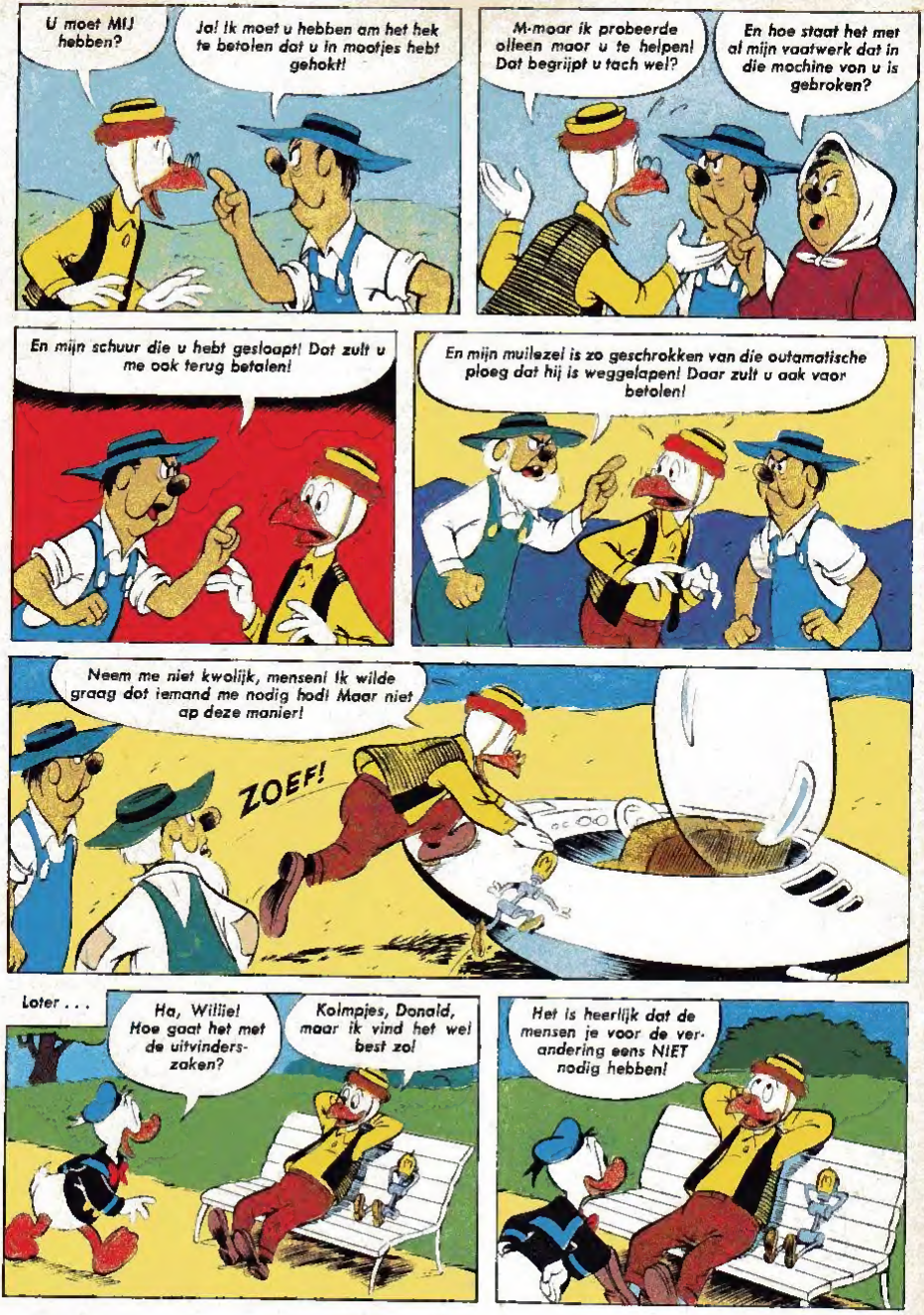
U moet MIJ hebben?
Ja! Ik moet u hebben om het hek te betalen dat u in mootjes hebt gehakt!
M-maar ik probeerde alleen maar u te helpen! Dat begrijpt u toch wel?
En hoe staat het met al mijn vaatwerk dat in die machine von u is gebroken?
En mijn schuur die u hebt gesloopt! Dat zult u me ook terug betalen!
En mijn muilezel is zo geschrokken van die automatische ploeg dat hij is weggelopen! Daar zult u ook voor betalen!
Neem me niet kwalijk, mensen! Ik wilde graag dat iemand me nodig hadt Maar niet op deze manier!
ZOEF!
Later . . .
Ha, Willie! Hoe gaat het met de uitvinders-zaken?
Kolmpjes, Donald, maar ik vind het wel best zo!
Het is heerlijk dat de mensen je voor de verandering eens NIET nodig hebben!

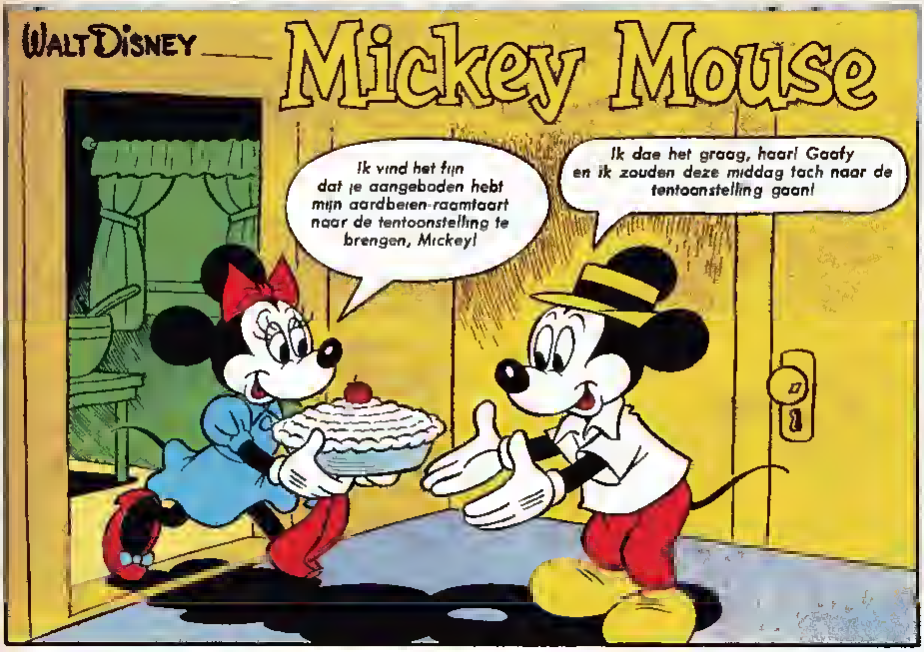
WALT DISNEY
Mickey Mouse
Ik vind het fijn dat je aangeboden hebt mijn aardbeien-raamtaart naar de tentoonstelling te brengen, Mickey!
Ik doe het graag, haar! Gaafy en ik zouden deze middag toch naar de tentoonstelling gaan!

Hier is het recept! Dat moet er bij iedere inzending bij! Vergeet het niet, haor!
Goed!

Ik moet nu snel naar de bijeenkomst van de damesclub! Ik zie je hier later wel weer om de prijs van honderd gulden van je over te nemen!

Ik schenk dat geld dan aan het fonds voor de nieuwe speeltuin!
Grutjes, Minnie, hoe komt het dat je zo zeker weet dat je wint?

Hihi! Ik heb de laatste vijf jaren achter elkaar gewonnen! Het is zo gemakkelijk, dat het bijna niet eerlijk is! En daarom heb ik dan ook besloten het geld aan een instelling te schenken!

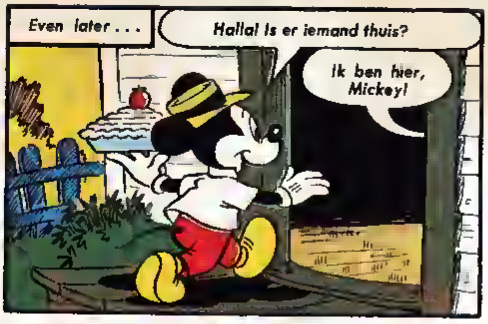
Even later . . .
Hallo! Is er iemand thuis?
Ik ben hier, Mickey!

OEPS!
Voorzichtig, hoor, want ik heb net de vloer gewreven! Pas op dat je niet uitglijdt!

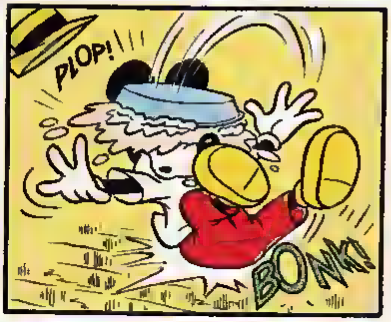
PLOP!
BONK!

Mickey, de hele vloer zit onder de taart!
En ik zit er ook onder!
WAS

Waarom wrijf je de vloeren ook zo glad? Is dat nodig?
Grutjes! Ik wrijf de vloer zo één keer in de vijf jaar ongeveer, en het moet dus weer een hele poos mee!

Minnies taart kan niet meer mee! Ze is nu al weg en ik kan haar niet bereiken om te vragen of ze een nieuwe kan maken! Hoe moet dat nu?
Wat is er dan voor bijzonders aan die taart?

Deze taart was honderd gulden waard! Minnie deed mee aan de tentoonstelling en ze zou vast de eerste prijs hebben gewonnen!
Grutten! Wat jammer dat je het recept niet hebt! Dan zouden we misschien 'n nieuwe kunnen bakken! Maar dat gaat nu niet!

Jawel, wacht eens eventjes! Ik heb het recept hier in mijn zak! Kom, we gaan meteen aan de slag!

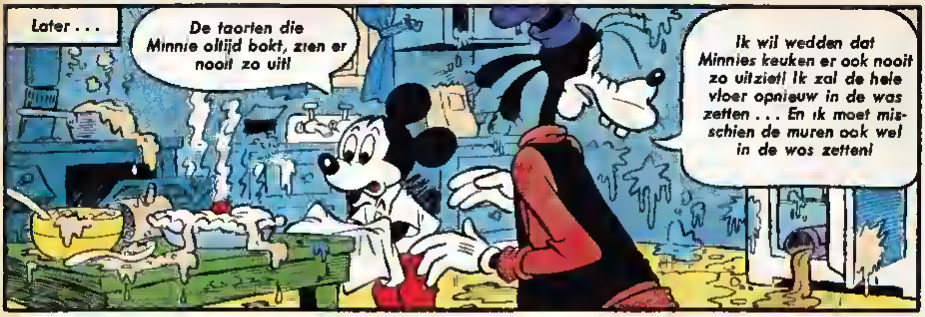
Later . . .
De taarten die Minnie altijd bakt, zien er nooit zo uit!
Ik wil wedden dat Minnies keuken er ook nooit zo uitziet! Ik zal de hele vloer opnieuw in de was zetten . . . En ik moet misschien de muren ook wel in de was zetten!

Nou, laten we maar eerst met dit ding naar de tentoonstelling gaan! Het is het beste dat we hebben!
En dat is niet zo best!

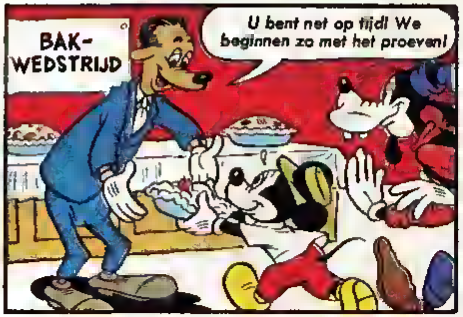
BAK-WEDSTRIJD
U bent net op tijd! We beginnen zo met het proeven!

En hier is dan onze taartenproever, chefkok Van Dikkedok-tot-Boterroll
Hij ziet eruit of hij in zijn leven al heel wat taarten heeft geproefd!
Ik zou het verschrikkelijk vinden als Minnies taart die prijs niet in de wacht sleept — en als dat geld dus ook niet in het speeltuinfonds terecht komt!

Oei! nou wordt het spannend! Hij neemt nu een hap van onze taart. Nou, is het lekker of niet?

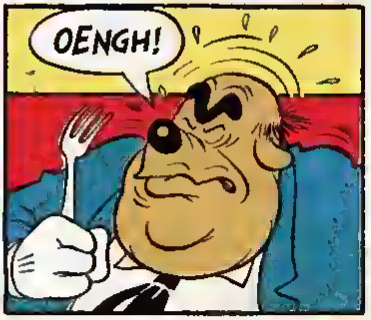
OENGH!

GRRR! Wie heeft deze taart gebakken?
Mijn vriend hier, meneer! Geef hem de prijs maar meteen!
Sssst!

GRRR! Ik zal hem zeker iets geven! Ik zal hem leren te proberen mij ziek te maken! Ik zal hem een taart bakken zoals hij nog nooit gegeten heeft!

Waarom moest je nou zeggen dat IK hem gebakken had!
Ik wilde alleen maar eerlijk zijn!

(Slik!) Hij is twee keer zo groot als ik en hij is twee keer zo kwaad als ik ooit iemand heb gezien! Ik wil echt liever niet in zijn handen vallen! Dat lijkt me geen pretje!

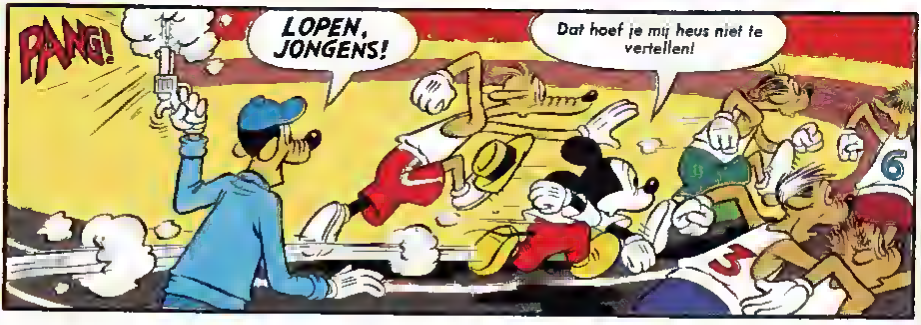
PANG!
LOPEN, JONGENS!
Dat hoef je mij heus niet te vertellen!
6
3

Maar daar de angst loop ik veel harder en zo kan ik misschien toch wel een die mon ontsnappen!

OEI! Ik heb in een kringetje gelopen!
GRRR! Kom hier, jij! Dan zal ik je . . .

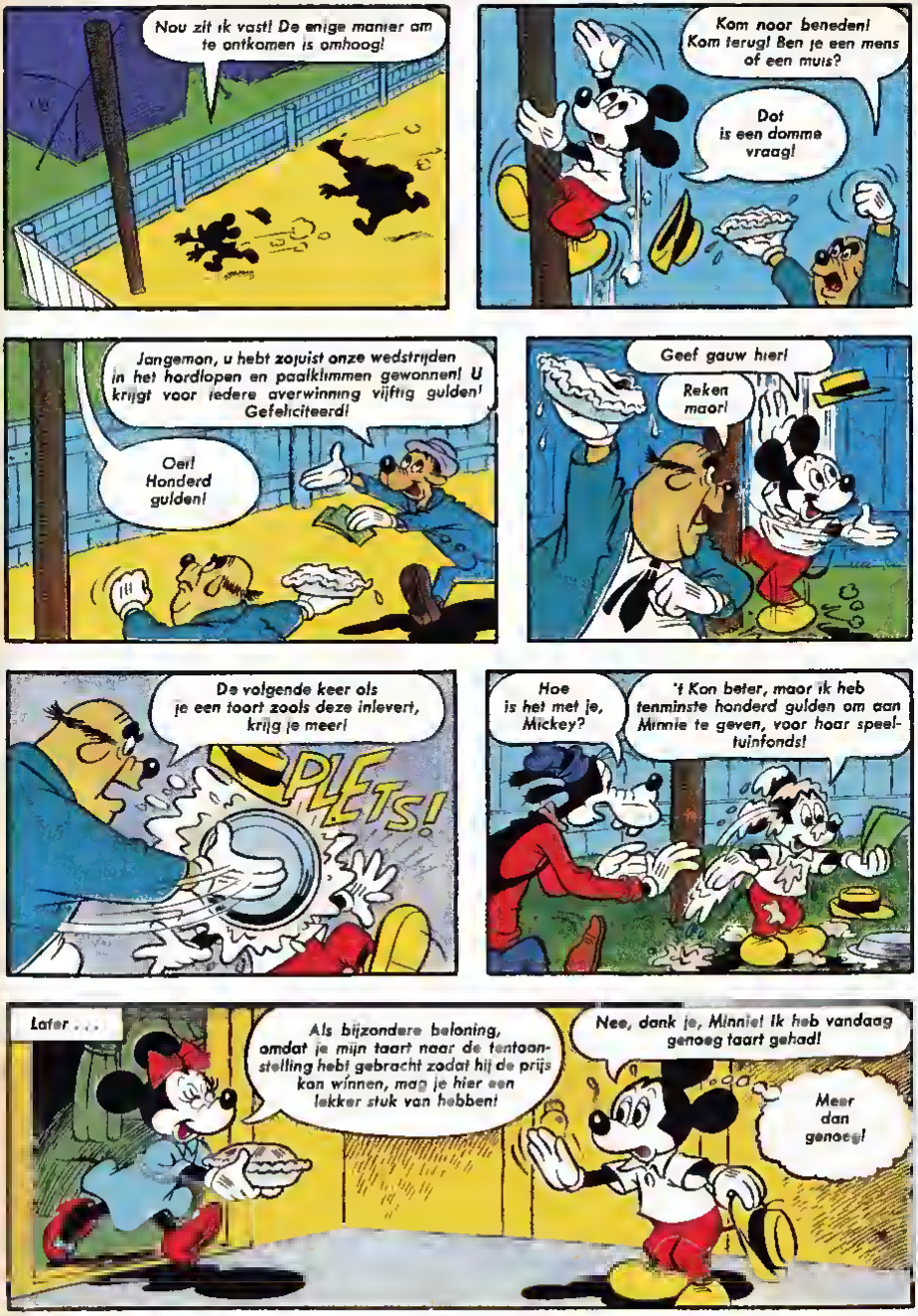
Nou zit ik vast! De enige manier om te ontkomen is omhoog!
Kom noor beneden! Kom terug! Ben je een mens of een muis?
Dat is een domme vraag!
Jongemon, u hebt zojuist onze wedstrijden in het hardlopen en paalklimmen gewonnen! U krijgt voor iedere overwinning vijftig gulden! Gefeliciteerd!
Oer! Honderd gulden!
Geef gauw hier!
Reken maar!
De volgende keer als je een taart zoals deze inlevert, krijg je meer!
PLETS!
Hoe is het met je, Mickey?
't Kon beter, maar ik heb tenminste honderd gulden om aan Minnie te geven, voor haar speeltuinfonds!
Later . . .
Als bijzondere beloning, omdat je mijn taart naar de tentoonstelling hebt gebracht zodat hij de prijs kan winnen, mag je hier een lekker stuk van hebben!
Nee, dank je, Minnie! Ik heb vandaag genoeg taart gehad!
Meer dan genoeg!

Pipo heeft het zo druk in het Noordpoolland van prins Broesnof met het oplassen van allerlei problemen, dat hij werkelijk geen last van de kou heeft! Nauwelijks heeft hij Snuf en Snuitje teruggehaald met hun lading gestolen parels, of hij moet aan het werk om de heetwaterfontein, die het ijsland doet wegsmelten, te bestrijden. Bovendien heeft Mammaloe ontdekt dat de mensen zich hier niet wassen, maar afstoffen met een vegertja en dat kan ook niet worden toegelaten ....

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

(18) Een nuttige fontein!

NOG nooit van hun leven hebben Snuf en Snuitje zo hard gewerkt! Ze moeten alle doorgesneden auto-binnenbanden keurig aan elkaar lijmen, zodat er een flinke rubberslang ontsteat. „We z-zijn net mal!" roept Snuf hijgend, „om zoiets raars te gaan staan kn-knutselen voor die clown! Als hij ons l-leven niet g-gered had van die ijsbeer, zou ik geen hand uitsteken!" Snuitje zegt niets, hij werkt flink door; hoe eerder ze dit brave karwei achter de rug hebben, des te vlugger kunnen ze uit dit akelige land vertrekken. Pipo is ondertussen al met Mammaloe en prins Broesnof naar de baai gegaan om daar een ander deel van het grote werk te regelen.

Aan de kade staat een loods van hout en ijzeren platen, het enige huis in heel Roomijzië dat niet van ijs en sneeuw gemaakt is en dus niet smelten kan door het hete water van de Grote Sisser. Het is precies wat Pipo nodig heeft voor de uitvoering van zijn plannen. Het plan is zo ingewikkeld, dat Pipo er zelf een werktekening van heeft gemaakt om het allemaal te kunnen onthouden. Ureniang zijn de werklieden van prins Broesnof bezig met zagen, solderen en timmeren. Dan komt Petra vertellen dat de slang van autobanden klaar is. „Hij is helemaal waterdicht, papa," zegt ze. „Ik heb erop gelet dat Snuf en Snuitje geen knoelboel afleverden!" Pipo wrijft in zijn handen. „Alles gaat volgens de plannen," roept hij. „Laat dadelijk de autobandenslang hierheen brengen. Mammaloe, waarschuw jij alle Roomijse hulsvrouwen, dat ze met hun vulle was hierheen moeten komen voor een bijzondere manier van schoonmaken. Ook ongewassen kinderen en andere smeerpoetsen zijn welkom!" Het wordt een drukte van belang, niemand snapt de bedoeling, behalve Pipo en Petra. De enige die zich niets van al die bedrijvigheid aantrekt, is de fontein; de Grote Sisser gaat onvermoeld door met iedere vijf minuten een massa kokend water omhoog te slingeren, het is nog steeds een machtig gezicht, maar het heeft de langste tijd geduurd! Daar is de autobandenslang al, Pipo laat een aantal werklieden het ene einde vast maken op het dak van de loods, waarin allerlei pijpjes uitmonden. Het andere einde van de slang neemt hij persoonlijk mee in een roeibootje, dat vlug van wal gestoten wordt als de Grote Sisser weer een keer heeft gespoten. Ze hebben nu precies vijf minuten vóór de fontein de baai weer zal veranderen in een kolkende stroom, waarop geen bootje kan blijven drijven...

„Doorroeien, mannen," roept Pipo, „anders wordt mijn uitvinding de lucht ingeblazen en dat is de bedoeling niet! Ja, nog een paar slagen naar links... eh... naar bakboord... mooi zo, nu zijn we recht boven de fontein, als-ie zich nu maar niet vergist, anders word ik gekookte Pipo de Clown!" Snel handelen is de boodschap; Pipo laat het einde van de autobandenslang aan een brede trechter over boord zakken, zodat de opening naar de bodem van de baai glijdt; het is een moeilijk

geschreven door
WIM MEULDIJK

illustratie
JAN WESSELING

en gevaarlijk kunststuk. „Broetsj!" mompelt prins Broesnof, „zuider-mensen zijn grote uitvinders, wij kunnen leren van hun heel veel, maar mij snap niet hoe zij het houden uit in die hitte! Mij krijgen nog de puf-puf-ziekte als mij daaraan terug denken!"
„Pipo!" roept Mammaloe van de wal, „schiet je een beetje op, beste man, je thee wordt koud!" Pipo heeft nog wel een andere reden om hard op te schieten; er zijn nog twee minuten over vóór de fontein weer zal gaan spuiten en het einde van de slang heeft nog steeds niet de bodem van de baal bereikt..... Het bootje hangt akelig scheef door het gewicht van de slang en de stenen; de twee roeiers bibberen van angst en Pipo voelt hoe langzaam zijn haren overeind gaan staan van spanning: die baal is veel dieper dan hij heeft gedacht ..... als de bodem nog verder omlaag ligt, is de slang te kort en dan..... dan mislukt het hele plan... ..
„Ploemp!" De slang bereikt de bodem, Pipo neemt geen tijd meer om de zaak te verschuiven, alles moet nu vlug afgewerkt worden. Hij goolt nog wat atenen naar benedan en dan is het de hoogste tijd om deze gevaarlijke plek te verlatan..... Nog een minuut.. de roeriemen van het bootje blijven steken, een van de roeiers is zo zenuwachtig, dat hij niets meer kan doen... nog een halve minuut...
Op de oevers wordt het doodstil, heel het Roomijzische volk kijkt ademloos naar die waaghalzerige clown in dat kleine bootje vlak bij die brullende fontein..... Pipo ziet dat hij de oever niet meer zal halen voor het tijdstip waarop de Grote Sisser weer aan het werk zal gaan. „Sapperdeflap!" stamelt hij, „het is niet alleen meer in het belang van de Roomijzen dat mijn kunst gelukt moet zijn, het is nu ook eigenbelang.... want als het mis is, ga ik nu de lucht in als een ping-pong-balletje op een straal water!" Ja, het is zo ver ... „Roemroembroemmm," dat is het onderaardse gerommel waarmee de Grote Sisser weer een uitbarsting aankondigt.. ...
Nu zal het gebeuren, niemand beweegt zich, alleen Petra steekt al haar vingers in haar mond van spanning..... Miljoenen liters heet water worden uit het binnenste der aarde omhoog gestuwd naar de baal..... nu moet het gebeuren..... de machtige fontein zal Pipo's bootje wegslingeren en weer een stuk van het ijsland van prins Broesnof doen wegsmelten door de hitte..... Een..... twee..... drie.....
Plotseling staat de autobanden-slang helemaal bol, ze beweegt als een grote zwanenhals, het buldert en bruist, maar de slang houdt het!! Het hete water wordt met kracht door de slang naar de oever geleid, spuit door het dak van de grote loods en wordt daar in vele kleine straaltjes verdeeld over de lege vaten waar de huisvrouwen van Roomijzië hun vuile was in gestopt hebben! De baal zelf blijft vlak en kalm, het bootje van Pipo drijft rustig naar de oever, maar Pipo zelf staat erin te dansen van plezier: de Grote Sisser is getemd, de fontein is bedwongen! Terwijl de huisvrouwen juichen om het warme sop-water, kleine kinderen voor het eerst van hun leven in een warm badje worden gestopt, Mammaloe aanwijzingen geeft hoe alles schoon geboend moet worden en Snuf en Snuitje verbaasd staan te gapen, wringt de prins zich naar voren en omhelst Pipo uitbundig, zodra hij aan wal stapt. „Bravo!" roept hij. „Gij krijgen medaille en uw naam komen in onze geschiedenisboekjes als Pipo, de fontelnentemmer, redder des Roomijslands! Hiep hoera!"
„Net wat je zegt, meneertje," stamelt Pipo, „maar nu wil ik eerst een lekker kopje thee, sapperdeflap, mijn keel is kurkdroog van de spanning!"

VOLGENDE WEEK:
WAT DOE JE NOG IN DE KOU?

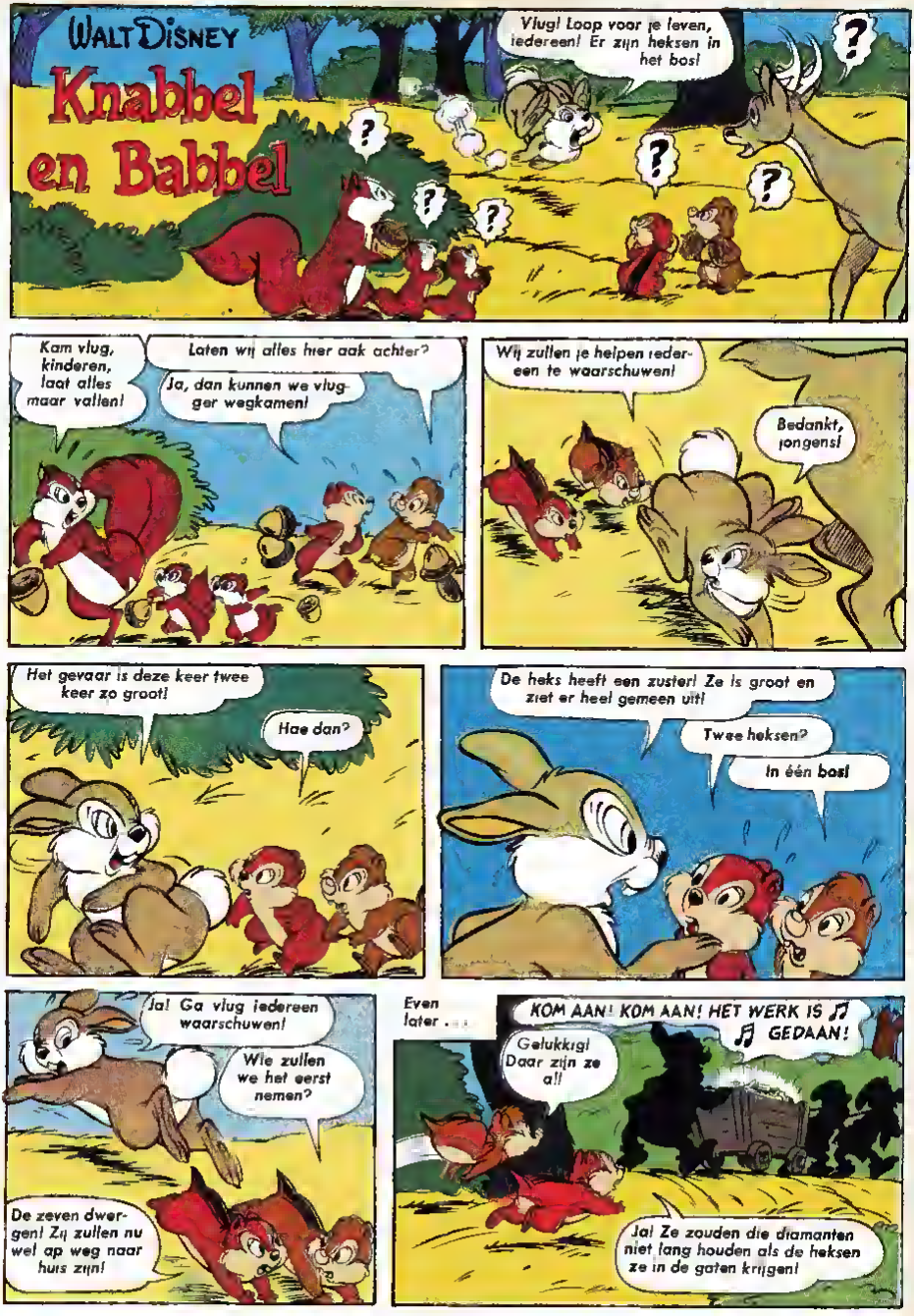
WALT DISNEY
Knabbel en Babbel
Vlug! Loop voor je leven, iedereen! Er zijn heksen in het bos!
Kom vlug, kinderen, laat alles maar vallen!
Laten wij alles hier ook achter?
Ja, dan kunnen we vlugger wegkomen!
Wij zullen je helpen iedereen te waarschuwen!
Bedankt, jongens!
Het gevaar is deze keer twee keer zo groot!
Hoe dan?
De heks heeft een zuster! Ze is groot en ziet er heel gemeen uit!
Twee heksen?
In één bos!
Ja! Ga vlug iedereen waarschuwen!
Wie zullen we het eerst nemen?
De zeven dwergen! Zij zullen nu wel op weg naar huis zijn!
Even later . . .
KOM AAN! KOM AAN! HET WERK IS GEDAAN!
Gelukkig! Daar zijn ze al!
Ja! Ze zouden die diamanten niet lang houden als de heksen ze in de gaten krijgen!

Kijk eens aan, daar hebben we Grabbel en en Brabbel . . . eh . . . oh, nee, Knabbel en Babbel! Dag, jongens!
We hebben slecht nieuws!
Luister!
. . En zo staan de zaken!
TWEE heksen?
Grutjes! Wat doen we nu?
Eén heks in het bos is al erg genoeg!
Kom, mannen! Kalm blijven!
Maak dat je wegkomt! Maak dat je wegkomt!
Hé! Wen nou niet reg . . eh . . . ren nou niet weg!
Oh, ze verliezen hun hoofd!
Passen jullie op de diamanten, terwijl ik ze opzoek!
In orde, Doc!
Intussen, vlak bij in het bos . . .
Kijk daar! Weer een bos worteltjes.
Hihi! We treffen het goed vandaag!
Het bosvolkje goat altijd dadelijk voor een heks op de loop!

Gelijk heb je! En voor TWEE heksen lopen ze twee keer zo hard weg! Hihi!
Het was een goed idee van jou, meneer Vos! We moeten het vaker doen!
Ja! Zo hebben we altijd verse groenten! Haha!
Niet veel later . . .
Oh, kijk! De heksen!
Kom, Babbeli We slepen de kar naar een veiliger plekje!
Oei! Hij stoot tegen 'n steen!
De diamanten rollen overal heen! Wat doen we nu?
BONK!
Wat is dat lawaai?
Het klinkt bij die bosjes!
Vlug! Verstop je! De heksen komen eraan!
Kijk eens wat daar voor het grijpen ligt! Diamanten!
De dwergen kanden vast niet snel genoeg wegkomen!
Nou worden we rijker dan we ooit hebben kunnen dromen!
Zodra we ze verkocht hebben, nemen we het ervan!
Meneer Vos en meneer Beer! Wat een stelletje bedriegers!
Hoe kunnen we ze tegenhouden? Ze gaan er zo vandoor!

Kom mee! Ik heb een idee! De enige die de namaakheksen tegen kan houden, is de ECHTE HEKS!
De echte heks? Nee!
Als ze nou in een slechte bui is? Dan zijn we nog slechter af!
We brengen een presentje voor haar mee, dan wordt ze wel vriendelijk!
We plukken blaemetjes voor haar!
Ik haap dat je weet wat je doet!
He? Wat willen jullie van mij, krummels?
We hoorden dat u weggaat, mevrouw Heks!
We brengen u 'n afscheids-geschenk!
Hou me niet voor de mal, krummeltjes!
Er zijn twee andere heksen in het bos!
Wij hoorden dat ze u gaan vervangen!
Mij vervangen? Hihihi!
Lach niet! Kijk maar eens naar buiten!
Oei! Je hebt gelijk! Dus die twee heksen gaan mijn plaats innemen, zei je? Zaza!
Ik zal ze eens een beetje op de proef stellen met een paar van mijn pasgemaakte sloap-appels!

Als ze daar tegen kunnen, zal ik een sterker middel moeten gebruiken om van ze af te komen! Kom mee!
Ik zet het hier, zodat ze het wel moeten zien!
Laten we een baatreis rond de wereld gaan maken!
Goed idee!
Kijk daar eens! Iemand heeft een mand met appels laten staan!
Dit is werkelijk onze geluksdag!
Mmm! Heerlijk! (Smakkel smak!)
Kauw! Smak!
Ik heb (gaap!) slaap!
Bah! Nou zie ik wie het zijn! Bedriegers!
PLOP!
Ze willen za graag op reis, hè? Die baomstam zal ze een eindje wegbrengen! Abra boemba!
POEF!
Hé! Wat gebeurt er?
OEPS!
Goeie reis, bedriegers! Hihi!
HELP!
OE-OE!!
Dat is weer gebeurd!

Ze maken een fijn boottochtje! Haha!
Help!
Moeder!
PLENS!
Jullie hebben me zo goed geholpen — wat willen jullie als beloning hebben?
We willen onze eikels terug!
Die namaakheksen hebben ze van ons gestolen!
Geen grote beloning, maar als dat is wat jullie graag willen, alsjeblieft!
Dank u!
Weldra . . .
Het is maar goed dat de heks niet in de mand heeft gekeken!
Ja, nou! Kijk, er zit ook eten in! Dat moeten we maar terug gaan brengen!
Daar zijn de dwergen!
Het waren alleen maar meneer Vas en meneer Beer met een van hun streken!
Ze zaten op een boomstam in de beek te gillen!
Ik weet niet wat er met die twee gebeurd is, maar ze gedragen zich niet meer als heksen!
Wat fijn!
LOP!
Ik ben blij dat er niets gebeurd is terwijl jullie op de piamanten dasten eh . . . diamanten pasten! Bedankt!
Dag!
Goed dat we niets over de ECHTE heks hebben verteld!
Jo! Ze waren zo bang voor de NAMAAKheksen, dat ze nooit zullen geloven dat de ECHTE heks iedereen heeft geholpen!

De dag nadat Anneke een gezicht voor haar slaapkamerraam heeft gezien, ontmoeten de Vijf het vuile zwervertje, dat hen al eens eerder lastig is gevallen, weer op het strand
De kinderen mogen haar niet erg, alleen Dick vindt haar wel grappig, omdat ze veel op George lykt.

ZE is vuil, ze kan misschien erg goed liegen en stelen," dacht Juul, „maar het is een meisje waar pit in zit. Toch zal ik blij zijn als ze afnokt!" „Ik wou dat ik haar niet zo ielijk gesiagen had," dacht Dick. „Hoe zou ze eruit zien als ze goed gewassen en gekamd is? Ik geloof dat een beetje vriendelijkheid haar

beel veel goed zou doen."
„Ik heb medelijden met haar, maar ik ben niet erg op haar gesteld," dacht Anneke.
„Ik geloof geen woord van wat ze ons vertelt!" dacht George nijdig
„Waar is je vader?" vroeg Juul tenslotte hardop
„O, hij is ergens heen gegaan om iemand te spreken," zei Jo vaag. „Ik ben blij dat hij weg is. Hij had een slecht humeur vanmorgen. Ik heb me verstopt onder de wagen tot hij weg was."
Er viel een stilte. „Mag ik vandaag bij jullie blijven tot mijn vader terug komt?" vroeg Jo eensklaps met haar zangerige stemmetje. „Ik zal me wassen als je dat wilt. Ik ben helemaal alleen vandaag."
„Nee, we willen je niet hebben," zei George onmiddellijk en voor zichzelf had ze werkelijk 't gevoel dat ze Jo niet langer in haar omgeving kon dulden.
„Wat zeg jij ervan, Anneke?"
Anneke deed niet graag iemand verdriet. Ze aarzelde. „Ja," zei ze tenslotte, „misschien is het maar beter dat Jo weggaat."
„Zo denk ik er ook over," knikte Juul. „Je bent een hele tijd bij ons geweest, Jo, nu moet je maar weer eens ophoepelen."
Jo keek Dick met een trieste blik aan en bracht haar hand naar de blauwe plek aan haar kin, alsof die haar pijn deed. Dick voelde zich heel onplezierig. Hij keek de anderen eens aan.
„Zou ze niet bij ons kunnen blijven eten?" vroeg hij. „Tenslotte — zij kan er niets aan doen dat ze zo vuil is — en..."
„Het hoeft al niet meer," zei Jo en krabbelde eensklaps overeind. „Ik ga weg! Daar komt mijn vader!"
Ze zagen de man, die met zijn voet sleepte, in de verte aankomen. Toen hij Jo zag, liet hij een schel en doordringend gefluit horen. Jo trok een brutaal, bijna gemeen gezicht tegen hen. „Ik haat jullie," zei ze. Toen wees ze naar Dick. „Ik vind alleen hem aardig, hij is vriendelijk. De rest van jullie kan me gestolen worden!" Toen ging ze er als een haas vandoor over het strand. Haar voeten raakten nauwelijks de grond, zo snel liep ze.

Die nacht sloot Juul niet alleen alle deuren en ramen van de benedenverdieping, zoals hij dat ook vorige nacht gedaan had (behalve dan het kleine raampje van de bijkeuken dat niet dichtging), maar hij sloot ze ook van de slaapkamers boven en dus ging Anneke met een gerust hart naar bed. George trok de gordijnen dicht, zodat ze het gezicht niet zouden kunnen zien, zelfs al zou dat terugkomen.
„Laat Timmie voor me uit, Juul!" riep George naar beneden. „Anneke wil niet dat ik haar alleen laat, zelfs niet om die goeie ouwe Timmie even uit te laten. Maak de deur open en laat hem naar buiten; hij komt vanzelf wel weer naar binnen."
„Goed!" zei Juul en deed de voordeur open. Kwispelstaartend liep Timmie naar buiten. Hij vond 't heerlijk om 's avonds nog even rond te snuffelen voor hij ging slapen.
„Is Timmie nog niet terug?" riep George even later boven aan de trap. „Ga hem eens roepen, Juul. Ik wil graag gaan slapen. Anneke slaapt al half."
„Hij komt zo wel," zei Juul, die zijn boek uit wilde lezen. „Maak je niet druk."
Maar toen hij zijn boek uit had, was Timmie nog steeds niet boven water. Juul ging naar de voordeur en floot.
Even later hoorde hij het getrippel van hondepoten op het pad dat naar de voordeur leidde. „O, ben je daar?" zei Juul. „Wat heb je uitgespookt? Achter de konijnen aangezeten of zo?"
Timmi kwispelstaartte zwakjes. Hij sprong niet tegen Juul op zoals hij anders deed. „Je kijkt alsof je ondeugend bent geweest, Tim," zei Juul. „Mars — naar bed — en denk erom dat je blaft als je iets hoort vannacht."
„Woef," zei Timmy toonloos en verdween naar boven. Hij sprong op het bed van George en zuchtte diep.
„Wat een zucht," zei George. „En wat heb je gegeten, Timmy? Bah — je hebt zeker een of ander vies oud bot opgegraven! Ik heb zin om je van mijn bed af te jagen. 't Schoot je zeker eensklaps te binnen dat je er maanden geleden een begraven had. Bah!"
Maar Timmy liet zich niet van het bed duwen. Hij ging liggen met z'n neus op George's voeten, zoals hij dat gewend was. Hij snurkte zo luid, dat Anneke er een half uur later wakker van werd.
„Wat is er, George?" fluisterde ze met bonzend hart.
„Niets. Timmie snurkt. Moet je hem horen," zei George boos. „Timmie, hou op met dat gesnurk!"
Timmie bewoog zich slaperig en ging weer liggen. Hij hield echter op met snurken en Anneke en George sliepen weldra weer. Juul werd een poos later wakker en meende dat hij iets had horen vallen. Maar toen hij door de openstaande deuren van de beide slaapkamers Timmies rustige ademhalen hoorde, ging hij liggen en sliep weer in.

geschreven door
ENID BLYTON

illustratie:
TED MATHIJSEN

Juul hoorde niets meer, totdat Joen de volgende morgen om zeven uur naar beneden ging.

Hij hoorde haar door de keuken gaen en met pannen rammelen.

Toen draaide hij zich om en viel weer in slaap.

Maar twintig minuten later werd hij gewekt door luid geschreeuw beneden. Juul was onmiddellijk klaar wakker, hij sprong uit zijn bed en rende naer beneden. Dick kwam vlak achter hem aen.

„Kijk nu toch eens — de studeerkamer van meneer — heelemaal overhoop gehaald — alle laden doorzocht! Zelfs de brandkast is open! O, o, o, wie is hier vannacht geweest! En alle deuren en ramen waren zo goed gesloten!"

Joan liep handenwringend en klagend door de kamer heen en weer. „Goeie help!" fluisterde Dick ontsteld. „Wie hier naer leis aan het zoeken is geweest, heeft het wel heel grondig gedaan! Zelfs de brandkast is open gebroken, en de laden zijn gewoonweg omgekeerd!"

„Maar hoe is hij binnengekomen?" vroeg Juul, die er niets van hegreep. Hij ging het hele huis rond an keek naar alle deuren en ramen. Behalve de keukendeur, die Joan zelf had opengemaakt toen ze beneden kwam die morgen, was er geen raam of geen deur open. Alles was nog even stevig gesloten als toen hij de vorige avond naar bed ging.

Anneke kwam met een verschrikt gezichtje de trap af. „Wat is gebeurd?" vroeg ze. Maar Juul had geen tijd voor haar.

Waarom had Timmie niet geblaft? Er moest iets te horen geweest zijn, al had de dief nog zo zijn best gedaen om zachtjes te doen. Zelf had hij immers ook iets gehoord. Maar waarom had de hond zich dan niet laten horen?

George probeerde Timmie van het bed af te trekken. „Juul! Juul!" riep ze, „er is iets met Timmie niet in de haak. Hij wil niet wakker worden. En hij ademt zo zwaar, moet je eens horen! Wat is ar beneden aan de hend? Wat is er gebeurd?"

Juul bracht haar met een paar woorden van de toestand op de hoogte en onderzocht Timmie. „Iemand heeft de afgelopen nacht ingebroken — de studeerkamer van ja vader is helemaal overboop gehaald — van boven tot onder onderzocht, zelfs de hrendkast. Ik snap er geen laars ven hoe de karel dia het gedaan heeft, kens gezien heeft binnen te komen."

„Wat afschuwelijk!" zei George en ze werd bleek van schrik. „En nu is Timmie ook nog ziek. Hij is niet wakker geworden toen er ingebroken is — heus, Juul, hij is ziek!"

„Nee, dat is hij niet, hij is bedwelmd," zei Juul, één oogtid van Timmie opentrekkend. „Dat is dus de redan dat hij gisteravond zo lang bulten is gebleven. Iemand heeft hem een stuk vlees of zoiets gegeven met een verdovend middal erin. Timmie heeft het opgepeuzeld an zo vast geslapen, dat hij de inbreker niet heeft gehoord. Daarom wil hij nog steeds niet wakker worden."

„O Juul, maar komt dat wel waer goed?" vroeg George bezorgd. „Ik begrijp niet hoe hij in het donker zomaar eten ven een wildvreemde heeft kunnen aannemen!"

„Misschien heeft hij hat argens gevonden, het kan best zijn dat de inbreker het ergens neergelegd had in de hoop dat Timmie het zou opeten," zei Juul. „Nu begrijp ik waarom hij zo sloom deed toen hij gisteravond binnenkwam."

„O, Timmie — word alsjeblieft wakker," smeekte George en ze schudde de grote hond zachtjes heen en weer. Hij kreunde even, maar bleef slapen.

„Laat hem met rust," zei Juul, „straks is bet weer over. Hij is niet vergiftigd, alleen maar bedwelmd. Ga maar eens mee naar heneden, den kun je de rommel zien!"

George was sprakeloos toen ze zag hoe de studeerkamer van haar vader toegetakeld was. „Ze zochtan vast en zeker de twee boekjes met zijn aantekeningen uit Amerika," zei ze. „Vadar heeft gezegd dat een heleboel landen er veel voor over zouden hebben om die te pakken te krijgen. Wat moeten we nu doen?"

„De politie opbellen," zei Juul ernstig. „Dit is iets wat we niet alleen op kunnan knappen. En weet je het adres ven je vader in Spanje?"

„Nee," klaagde George. „Moeder en hij zaldan dat ze nu eens een keer echt vakantie wilden hebben. Er mochten geen brieven worden opgestuurd totdat ze ergens een plekje gevonden hadden waar ze een paar dagan zouden blijven. Dan zouden ze hun adres talegraferen."

„Wel, in ieder geval moeten we de politie laten komen," zei Juul, die zelf ook een heetje hleek zag van alle emoties. Joan knikte tevreden toen za hem dit hoorde zeggen.

„Ja, haal de politie erbij, dat is verstandig," zei ze. „Dan komt die aardige agent Wilkins en die andere met dat rode gezicht — hoe heet hij ook alweer — Donaldson. Ik zal zorgen dat ik de koffie bruin heb als ze koman."

Ze zag de toekomst weer een heetje vrolijker bij de gedachte dat ze koffie zou mogen schenken voor twee intaressante politieagenten, die haar allerlei vragen zouden stellen. Ze schommelde weg naar haar keuken.

De vier kinderen keken zwijgend naar de overhoop gehaalde studeerkamer.

„Ik hoop dat er niets belangrijks weggenomen is," zei Dick. „Iemand moet hebben geweten dat er iets belangrijks te halen was hier en was vastbesloten dat te stelen ook!"

„Tien tegen één dat hij gevonden heeft wat hij zocht," zei Juul. „O — daar is de politie! Kom mee, ik heh zo'n varmoeden dat we vanmorgen pas laat ontbijten."

De politie ging heal grondig te werk. De ochtend was nog lang niet om toen de kinderen al schoon genoeg van de agenten hadden. Joan echter niet. Ze schonk koffie, liet een schaal koekjes aenrukken en stuurde Anneke naar bulten om rijpe pruimen te plukken. Ze was zo trots als een pauw dat zij het eerst had ontdekt dat er ingebroken was.

Er kwamen twee politiemannen. Een van hen was een brigadier, heel ernstig en beel correct. Hij ondervroeg de kinderen stuk voor stuk en stelde hun allemaal precies dezelfde vragen. De andere man onderzocht grondig de hele studeerkamer.

„Hij zoekt naar vingerafdrukken, denk ik," zei Annie zacht. „O, o — ik wou dat we mochten gaan zwemmen!"

Wat ze geen van allen begrepen — de politie ook niet — was hoe de inbreker kans had gezien naar binnan te komen. De politiemannen liepen langzaam en gewichtig om het huis heen, voelden aan ledera deur en ieder raam, maar moesten toch tot de conclusie komen dat ze allemaal potdicht waren. Bij het kleine raampje van da bijkeuken bleven ze staan.

„Hij is waarschijnlijk daardoor naarbinnen gekomen," zei een ven hen.

„Den moet hij niet groter geweest zijn dan een aap," zei de ander. Hij riep Anneke, de kleinste van de vier kinderen. „Zou jij erdoor kunnen kruipen, denk je?"

„Nee," zei Anneke, „maar ik wil het wel proberen als u dat graag wilt."

Ze probeerde het, maar bleef halverwege steken, Juul moest haer terugtrekken.

„Hebt u er enig idee ven wat er gestolen is, mijnheer?" vroeg de brigadier aan Juul, die deze morgen voor vol werd aangezien.

„Nee, brigadier, dat weten we geen van allen," zei Juul. „Zelfs George niet en zij is het beste van ons vieren met het werk van haar vader op de hoogte. Het enige wat ze weet is dat mijn oom een poosje geleden een studereis naar Amerika heeft gemaakt, en dat hij twee boekjes mee teruggebracht heeft vol belangrijka aantekeningen en schetsen. Hij zei dat endere landen die twee boekjes haal graag in hun bezit zouden willen hebben. Ik denk dat ze in de brandkast lagen."

„Wel — dan zijn ze nu in ieder geval verdwenen," zei da brigadier an deed met een klap zijn dikke notitieboek dicht.

Hebben de boekjes inderdaad in de kast gelegen en heeft de raadselachtige dief ze meegenomen? Volgende week kunnen Julie er meer over lezen.

Tot de nieuwste „De Vijf"-boeken behoren o.a. De Vijf als detectives - De Vijf en de verdwenen geleerden - De Vijf en de schat van de strandjutter - De Vijf op de oude boerderij

PUZZEL

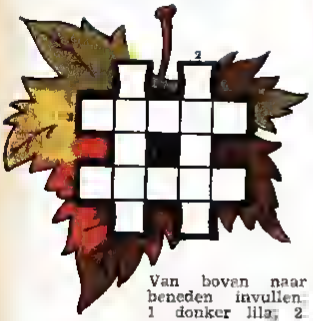

Van boven naar beneden invullen 1 donker lila, 2 dagblad. Van links naar rechts 3 een van de maanden van het jaar, 4 cirkel

PRIJS VERBRAND

Toen een mijnheer in Frankrijk hoorde dat hij een bedrag van vijfduizend gulden in de loterij had gewonnen, was hij dolgelukkig.
Hij rende meteen naar de winkel en kocht een nieuw kostuum. Zijn oude pakje, dat hem al lang verveelde, verbrandde hij in de kachel.
Toen hij dat gedaan had, herinnerde hij zich echter opeens dat hij het loterijbriefje waarop de prijs gevallen was, in zijn oude pak had laten zitten ... .

Goed gedrag in het verkeer

Als je je een paar maanden geleden in een stad in Zuid-Italië zeer nauwkeurig hield aan de verkeersregels, liep je de kans dat je door een agent werd aangehouden. Je kreeg dan natuurlijk geen bekeuring, maar wel een bewijs van bijzonder goed gedrag in het verkeer. Kom je nu in dezelfde stad binnen een jaar na ontvangst van dit „politie-complimentje" door een verkeersovertreding echt op de bon te staan, dan kun je het bewijs van goed gedrag gebruiken als betaling van de boete.

Heb je die al?

In 1929 begon de Pan American Airways met watervliegtuigen van het type Sykorsky S 38 een geregelde vliegdienst tussen de Verenigde Staten en het Nederlandse eiland Curaçao. De toestellen startten in Miami en de reis werd via Panama en Columbia in drie dagen afgelegd. Tegenwoordig doet men per vliegtuig over hetzelfde traject slechts enige uren. Dat de Nederlandse Antillen deze geregelde jarenlange luchtverbinding met de Verenigde Staten op prijs stellen, blijkt wel uit de uitgifte van een serie van twee postzegels bij het vijfendertigjarig bestaan van de dienst. Op de 25 cts-zegel (hier afgebeeld) staat linksonder een Sykorsky S 38 uit 1929 en rechts bovenaan een modern straalvliegtuig. In het midden de landkaart van het Caraïbische gebied met de route in rood uitgestippeld.
Deze serie postzegels (20 en 25 ct) verscheen op de Antillen op 22 juni 1964.

ditjes en datjes van Donald Duck

Jan Pieter Bas uit Lutjebroek
Is al een hele vent,
Hy torst een zware boekentas,
Jan Pieter is student.

Jan Pieter Bas uit Lutjebroek
Die heeft een studiekop,
Hy kent het hele a b c
En alle soorten drop.

Jan Pieter Bas uit Lutjebroek
Gaat o zo graag naar school
Maar af en toe dan plukt meneer
De studie aan zyn zool

Jan Pieter Bas uit Lutjebroek
Die stoof je heus geen kool,
Sinds hy studeert aan Lutjebroeks
Beroemde kleuterschool

Jan Pieter Bas uit Lutjebroek,
De kleuterschoolstudent,
Klaagt steen en been, hij is zo ziek!
Ja schoolziek! Wat een vent!

NELLIE DONKER

Oplossing 1 paars, 2 krant, 3. maart, 4 kring

TOM POES en de H-H-HANDSCHOENEN

BRAND!
HET DAK STAAT AL IN LICHTERLAAIE!
OOo HOE KOM IK WEG ALS IK STEEDS OVER M'N EIGEN BENEN STRUIKEL?
ZZZZZ
EN NU MOET IK DEJONGE VRIEND OOK NOG REDDEN. ALLES KOMT OP MIJ NEER!
HOOOOH!
ZZZZZZZZZ

HU KOMT NIET WEG! HU KOMT NIET WEG!
NIET ZONDER HANDSCHOENEN!
WEE! WEE! DE HANDSCHOENEN ZULLEN VERBRANDEN!
DIKKE HEER!
DIKKE HEER!
LUISTER!
LUISTER!... DOE DE HANDSCHOENEN AAN! DOE DE HANDSCHOENEN AAN!
JA... DAT IS NOG DE ENIGE KANS OP REDDING.
NU MOET HET WEL. MAAR ACH, OP DEZE MANIER RAAK IK DIE ONGELUKSDINGEN NOOIT KWIJT!
IK KAN NU WEL AAN ELK GEVAAR HET HOOFD BIEDEN..
MAAR NU WORDEN ZE ZELF EEN GEVAAR...

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à / 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 35 ct. **Ned. Antillen en Suriname:** / 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 36491. Prijs 6 fr. **Overig buitenland:** / 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
1964 Walt Disney Productions

MET BRIO OP BEZOEK IN TOKIO EN INNSBRUCK

GRATIS BIJ Brio
80 Olympische foto's

VOOR DIT ALBUM

BRI 1964.157.233

(niet gebruiken als je gireert)

BESTELBON ★ BESTELBON ★ BESTELBON ★ BESTELBON ★ BESTELBON ★ BESTELBON

Zend mij het album „Olympische Spelen 1964". Ik sluit hierbij in f 1.75 aan postzegels.

Naam: .....

Adres: .....

Woonplaats: .....

Provincie: .....

Bij elk pakje Brio **gratis** één van de 80 onvergetelijke Olympische foto's. Zo spaar je vlug een machtig mooi album vol. Dat album - geschreven door bekende sportjournalisten - kun je nu nog extra voordelig krijgen. Vóór 1 december 1964 besteld, kost het maar f 1.75. (Daarna f 2.25)

Bestellen kun je: **a)** d.m.v. de **bestelbon** (overschrijven mag en ook de BRIO-leverancier heeft bestelbonnen); adresseer aan van den Bergh en Jurgens N.V., Postbus 56, Rotterdam. **b)** d.m.v. giro-overschrijving op gironummer 152600 t.n.v. van den Bergh en Jurgens N.V., Rotterdam.